

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ *Ком. 03. 07-76*
07-09..... 2016 г.

ДО
Г-Н АТАНАС ЧОБАНОВ
atanas@bivol.bg

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЧОБАНОВ,

В администрация на Министерския съвет е постъпило Ваше заявление вх. № 03.07-76 от 23.08.2016 г., по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) относно предоставяне на информация, касаеща вероятна охрана на лице и обект и вероятно ограничаване на достъп до плажна ивица.

След като заявлението беше разгледано в законоустановения срок по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, ведно с посочения на електронен адрес клип, беше установено следното:

Безспорно е, че чл. 41, ал. 1 и 2 от Конституцията регламентират основното човешко право - правото на достъп до информация. Правото на достъп до информация е част от т. нар. комуникационни права и свободи на гражданите, регламентирани в чл. 39, 40 и 41 от Конституцията. Тяхната значимост, и в частност значимостта на правото на достъп до информация, Конституционният съд в решението си по тълкуване на конституционните разпоредби - решение № 7 от 04.06.1996 г. по конституционно дело № 1/1996 г., е посочил, че произтича от принадлежността им към общопризнати ценности, закрепени и в основни международни актове, както и от самия конституционно установен ред, чиято същност е демократичният процес, и който ред се крепи "върху информираното мнение на публиката".

Отчитайки тази изключителна значимост на правото на достъп до информация Конституционният съд изрично сочи, че нормата на чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган по въпроси, които представляват за тях законен интерес. "Квалификацията "законен", казва Конституционният съд в решението си, служи, за да обозначи правото въобще да търсят съответната информация и предоставя нормативна регламентация на хипотезите, в които това право може да се осъществи на базата на конституционното изискване".

В съответствие с конституционната разпоредба и даденото от Конституционния съд нейно тълкуване законодателят в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпа, до която законът регламентира. Съгласно тази дефиниция обществена е всяка информация, свързана с обществения живот в страната и

даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Именно за тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Това тяхно задължение и съответно правото на гражданите на достъп до обществена информация, е гарантирано чрез изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, която установява правото на съдебно оспорване на решенията на задължените по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ лица за предоставяне на достъп до обществена информация и за отказ за предоставяне на достъп до такава информация. Актът, с който се предоставя или отказва достъп до обществена информация е индивидуален административен акт.

За да е налице обаче индивидуален административен акт, е необходимо да са се осъществили юридическите факти, които пораждат компетентността на органа да се произнесе. Анализът на чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, които определят тези юридически факти, сочи, че за да е налице индивидуален административен акт е необходимо първо, да е налице обществена информация, и второ, да е сезиран задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правен субект.

От заявлението е видно, че сте отправил искането си до задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правен субект. Министър-председателят е централен едноличен орган на изпълнителната власт - чл. 23, ал. 1 от Закона за администрацията и като такъв е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Другият релевантен юридически факт е характерът на исканата информация. Видно от заявлението Ви от 23.08.2016 г. сте поискал органът да Ви отговори на въпроси, а не достъп до информация. Несъмнено отговорите на тези въпроси не са официална, не са и служебна информация, като последната съгласно легалното определение на чл. 11 от ЗДОИ е информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. За да се предостави достъп до посочената информация, то същата следва да е налична, а не да се създава по повод направено искане. Този извод следва и от останалите разпоредби на ЗДОИ, които изискват заявителя да посочи начина на предоставяне на информацията и заплати разходите за това.

В случая не се иска информация за факти, а се искат отговори на въпроси, свързани с коментирания видео клип. От същия (с изключително лошо качество) по никакъв начин не може да се установи, нито мястото, нито заснетите лица, нито водения от тях разговор. В този смисъл на първия и втория въпрос относно структурите: ДАНС, НСО и Военно разузнаване – вероятно Служба „Военна информация към министъра на отбраната, дейността им е подробно регламентирана в съществуващата нормативна уредба.

По отношение на третия въпрос, в случай че са налице данни за ограничаване на достъпа, до която и да е публична ивица, то за това следва да бъдат информирани компетентните органи.

В случая исканата информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ, тъй като не попада в обхвата на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Според цитирания текст и по арг. от чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ обществена е всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България, създава се и се съхранява от държавните органи и техните териториални звена и която дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължените по закон субекти. В случая в заявлението са поставени въпроси, свързани с конкретни действия на неустановени лица във връзка с конкретна ситуация и се иска коментар, свързан с реакцията на тези лица. Въпроси, свързани с конкретни действия на органи във връзка с изпълнение на правомощията им в конкретна ситуация, както и искане на коментар, мнение и оценка по тълкуването на закона за хипотетични или действителни

ситуации, свързани с реакцията на органи, не са обществена информация. Освен гореизложеното от запитването не става ясно, дали се касае за държавни органи или за частни субекти и на практика от задължения по ЗДОИ орган се иска упражняване на несвойствени функции – например на разследващ орган.

Действително съгласно чл. 28, ал. 1 ЗДОИ за органа винаги е налице задължение да се произнесе с решение по отправеното искане за достъп до обществена информация, но следва да се има предвид, че това задължение е валидно само тогава, когато е налице обществена информация. Щом исканата със заявлението информация не е обществена, за органа не е налице задължение да се произнася с нарочен акт по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ. Липсата на обществена информация е липса на елемент от фактическия състав на правната норма, която регламентира компетентността на органа, поради което за него не е налице задължение да се произнесе с индивидуален административен акт, с който да я предостави или да откаже предоставянето ѝ.

Предвид гореизложеното, при установения характер на исканата информация и по аргумент от чл. 2, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 2 ЗДОИ Ви уведомяваме, поставените от Вас въпроси не притежават характеристиките на обществена информация по смисъла на ЗДОИ, поради което те не могат да бъдат разгледани като „заявление за достъп до обществена информация“ и респективно не съществуват законови основания за произнасяне с решение относно предоставяне или отказ от предоставяне на обществена информация.

**НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ
„АДМИНИСТРАТИВНО И
ПРАВНО ОБСЛУЖВАНЕ
И СОБСТВЕНОСТ“:**

Димитър Иванов
(лице, упълномощено по ЗДОИ
със Заповед № В-83/23.07.2015г.
на министър-председателя)